

EXTREMISMES...! NO

No fa molt temps deiem que no podiem ni deviem mirar amb indiferència els moviments anàrquics. Avui hi afegim «no podem ni podem mirar-nos indiferents aquells ni els crims socials que diàriament es venen cometent.»

Cal acabar amb aquest terrorisme, ja que ademés, de que sobre la vida d'una persona ningú hi té dret, el problema social no es pot resoldre matant-nos els uns als altres.

Els terroristes són els que inconscientment—salvant excepcions—fan possible una reacció i en llurs crims no fan altra cosa que indirectament ajudar a sostenir els privilegis del capital i la renda.

Tots els que treballem hauriem de veure aquesta gran realitat i a la vegada hauriem de combatre amb totes les nostres forces aquesta falla d'humanisme i de comprensió social.

¿Es que per ventura l'assassinat d'un patró resol el problema social? Amb la mort d'aquest els obrers d'aquella fàbrica o d'aquella mina, guanyaran més jornal o be hauran lograt les reivindicacions socials que tan justament aspiren? No, de cap de les maneres. Els hereus de aquella fabricació o d'aquella empresa seguiran les mateixes costums de l'anterior patró i tot seguirà en llur lloc menys en la llar on faltará aquell pare, aquell germà o bé aquell espos... ¿Per què, doncs, aquests crims? Aquests mans fraticides són les úniques que podrien respondre, però la incomprensió total de la lluita de classes fa que callin cobardement i que continuïn en llur tasca destructora a la que cal ens hi dressem d'una vegada, i sense extremismes de cap mena i amb aquell fons de transigència i de comprensió, hi posem cura.

Cal posar-hi cura, si, per què ademés d'ésser aquesta tasca destructora e inhumana, nosaltres entenem que ni la mort d'un patró ni la de mil solucionaran el conflicte social. Aquests crims sols ajudaran als de *dalt* a sostenir els

privilegis i les desigualtats.

No és acabant amb la vida d'uns i altres com s'obtidran les reivindicacions obreres. Hi ha una gran part d'homes comprensius i conscients de llur deure que entenen com nosaltres que han de desaparèixer les classes, puix en tan hi hagin explotats i explotadors no ens podem mirar amb amor.

Han de desaparèixer *els homes que no treballen*. No hi pot haver un home que visqui amb la suor d'altre. Pera menjar ha d'ésser precís el treball, car el treball no ha d'ésser per cap home, ni una vergonya, ni una pena, al contrari, ha d'ésser un amor més que amb tota intensitat senti per la vida. Però per a lograr això no ha d'ésser a costa de la lluita de home a home. No ha d'ésser pas de que l'home sigui llop de l'home. No, no hi ha d'haver cap home que domini a un altre home, com no hi pot haver cap classe que domini a cap altra. No s'ha de tolerar la dictadura dels de dalt ni la dels de baix. Ambdues són repugnables. I menys encar hauriem de tolerar el *facisme*. Es preferible la anarquia abans que aquesta vergonyosa esclavitut que en ple segle XX s'intenta restablir. Si tenim poques llibertats, conquistem-les honradament i amb tots els principis humans, però mai ni mai hem de deixar restablir aquest esclavatge. Tinguem en compte, amics, que la llibertat val més que la vida.

Se'ns dirà que la dictadura proletària es sols per un temps o sigui fins que hagin lograt assegurar els seu drets i les seves llibertats, es a dir, fins que aquesta hagi realitzat totes les seves aspiracions. Sota aquest punt de vista es vol aquesta dictadura com l'única lleítima ¿cóm i en quin argument podrem combatre les demés dictadures? Puix la cosa es clara. S'hi ha d'haver dictadura sigui de la classe que sigui, s'ha de reconèixer el dret de la força i a que els assumptes polítics i socials seran resolts per

mitjà de les armes. I en això nosaltres no hi estem conformes, ja que aquesta dictadura representaria tan sols la renovació del sistema de *castes*. La casta que avui se sent oprimida passaria a ésser la opresora. Això faria que la situació empitjorés, doncs, actualment la classe burgesa reconeix el dret a la vida a la classe treballadora i en canvi si aquesta pogués imposar la seva dictadura, després de reduir els burgesos a obrers, els tindria com una classe inferior, els tindrem sempre com a classe esclava. I això es inhumà. Comprenem que el canvi de sistema econòmic els burgesos perdin tots els seus bens i que quedin reduïts a la condició de obrers. Això es més o menys costós realitzar-ho d'una vegada i sense graduacions o sense una preparació, però en fi, es llògic. El que no es llògic, és que en aquets homes que se'ls hauria despullat de tots els seus bens, se'ls obligués sense cap preparació a treballar en la condició humillant d'inferioritat. Això es contrari a tota aspiració justa i generosa.

Per què uns idearis triomfin es indispensable que hi hagi llògica amb ells. Demanà la llibertat i la igualtat per mitjà d'una dictadura i de la opressió d'altres homes, es un absurd. Per a tenir dret a demanar la llibertat hi ha que demanar-la per a tots, sense distincions ni condicions de cap mena, car tots som homes i la solidaritat exigeix que cap ser humà quedi excluït del que s'estableix amb iguals drets i deures per a tots.

Proclamem ben alt que ningú te dret a una dictadura i menys sobre la vida humana, perquè tots els homes són lliures i germans. Per això hem de treballar tots, puix la redempció de la humanitat ha d'ésser a base del treball. El dia que tothom treballi, la Societat serà més honrada, més perfecta i moral; car és el treball el que dignifica els pobles.

ERRETEA.

Impremta Joventut-Lleida

Tintoreria "LA MODERNISTA"
Antoni Guiró
Taller: Pelay, 13 - Despatx: Font, 26
Teléfon n.º 3 = **Bellpuig.**

Tenyits a VAPOR. Colors sólits i a la mostra. Rentats en SEC, amb màquines moderníssimes i perfeccionades per aquesta classe de treballs. Els dols es fan amb 6 hores, la màxima rapidesa. Sucursals a TREMP, POBLA DE SEGUR, ARBECA, BINEFAR, MONÇO MOLLERUSSA, BORGES BLANQUES, i en altres importants poblacions.

Maquinària Agrícola i Industrial =
Olis, Bicicletes, Motos
VENDES A TERMINIS I AL COMPTAT
TALLER DE REPARACIONS PER A TOTA CLASSE
DE MÁQUINES

L. CASANELLAS
MECÁNIC
Especialitat en Trilladores
BELLPUIG.

RAMON AURIN
Pintor y Empaperador

Especialitat en pintats de mobiliari; pintura empaperació d'habitacions estil cubista.
Es pinta bicicletes i tota mena de maquinària.
Abans de fer vostres encàrrecs visiteu aquesta casa i quedareu complaguts.

Travessera de Francesc Macià, 13
BELLPUIG.